

JSOU MÍSTA KONCENTRACE KRIMINALITY SPOLEČENSKY NEJŠKODLIVĚJŠÍ? NOVÝ ANALYTICKÝ PŘÍSTUP PRO PREVENCI KRIMINALITY A POLICEJNÍ PRAXI

DOES CRIME HOTSPOTS OVERLAP WITH CRIME HARMSPOTS? NEW ANALYTICAL APPROACH FOR CRIME PREVENTION AND POLICING

ŠIMON Martin, JÍCHOVÁ Jana

Abstrakt

Cílem příspěvku je představit nový analytický přístup měřící společenskou škodlivost kriminality v místech, který má praktickou aplikaci v prevenci kriminality a policejní praxi. Rostoucí využití geolokalizovaných dat o kriminalitě a platnost zákona o koncentraci kriminality v místech nám umožňuje exaktně změřit míru společenské závažnosti kriminality v jednotlivých ulicích města. K tomu využijeme data o trestné a přestupkové činnosti ze středně velkého českého města za období tří let. Výsledná mapa koncentrace společenské závažnosti kriminality (harmspots) nám umožňuje nejen unikátní srovnání s místy koncentrace kriminality (hotspots), ale i identifikaci lokalit s nejvyšší prioritou pro prevenci kriminality. Uvedená metodika hodnocení společenské závažnosti kriminality v místech je podle našeho názoru vhodná jak pro praxi, tak pro experimentální kriminologický výzkum.

Abstract

The aim of this paper is to introduce crime harmspots as a new analytical approach measuring the societal impact of crime at places. The crime harm approach has a clear practical applicability in policing and crime prevention. Increasing utilisation of geo-localised crime data and validity of law of crime concentration at places enables us to measure societal impact of crime at the level of individual street

segments. The current research is based on geo-localised crime data for medium-sized Czech city for a period of three years. The resulting map of crime harm enables us to compare harmspots of crime with hotspots of crime and thus to identify places with highest demand for crime prevention. The analytical approach evaluation and measuring societal impact of crime is according to our opinion suitable both for praxis and for experimental criminological research.

ÚVOD

Tato analýza kriminality v městském prostoru ukazuje, že celá polovina společenské škodlivosti kriminality je realizována v pouhých osmi procentech ulic. Zbýlých 92 procent ulic vykazuje velmi nízkou či nulovou hodnotu společenské škodlivosti kriminality. V případě nárůstu kriminality v konkrétním prostoru je zcela logické, že jako reakce dojde k posílení celého spektra lidských, finančních a organizačních zdrojů zaměřených na potírání kriminality v daném prostoru. Jednorázové akce tohoto typu s cílem snížit kriminalitu určitě mají svůj efekt a dopady. Nicméně nám neumožní (a) identifikovat statisticky prokazatelně, které konkrétní kroky dané akce opravdu vedou ke snížení kriminality, a (b) které konkrétní kroky dané akce jsou zároveň efektivní z hlediska nasazení lidských a finančních zdrojů. Experimentální výzkum této problematiky podle našeho názoru v Česku chybí.

Zaměření kriminologicko-geografických výzkumů pouze na místa koncentrace kriminality (hotspoty) bez zohlednění společenské závažnosti trestné a přestupkové činnosti (harmspoty) je v zahraniční literatuře kritizováno jako suboptimální (Weinborn, C., et al., 2017). V praxi tak může dojít k alokaci policejní přítomnosti do hotspotů společensky méně škodlivé kriminality a k paradoxnímu nárůstu celkové společenské škodlivosti kriminality. Nerozporujeme, že zaměření prevence kriminality na místa prostorové koncentrace je vhodná strategie represivních složek ke snížení počtu některých kriminálních činů, nicméně samotný pokles počtu některých kriminálních činů nemusí automaticky znamenat pokles celkové společenské škodlivosti kriminality. Hledání odpovědí na výše diskutované problémy a především pak nalezení datově podložených a věcně relevantních odpovědí platných pro český kontext vyžaduje jak důkladné analýzy již existujících dat, tak aplikovaný výzkum využívající metod experimentální kriminologie.

Ačkoliv větší pozornost výzkumům kriminality v Česku lze zaznamenat již v druhé polovině 20. století, studie akcentující prostorový rozměr kri-

minality a specificky pak studie pracující s lokalizovanými daty se objevují až ve 21. století¹. Právě práce s lokalizovanými daty umožňuje výzkum hlubších souvislostí výskytu kriminality díky možnosti využít pokročilé geo-statistické nástroje a modelování. Policejní složky tato data sbírají od roku 2013 a pracují s nimi v rámci interních projektů (Mapy budoucnosti I a II) i vlastní bezpečnostní praxe, pro základní i aplikovaný výzkum je ale dostupnost dat omezená (blíže Šimon, M., Jíchová, J., 2018). Příkladem úspěšné spolupráce Magistrátu města Ostravy s Policií ČR jsou studie kolegů z VŠB (Horák, J., Ivan, I., 2012, Ivan, I. a kol. 2013). Téma „ohnisek kriminality“, vč. diskuse faktorů ovlivňujících lokalizaci ohnisek kriminality, podrobněji rozebírají v letošním čísle Geografického časopisu (Ivan, I., Horák, J., 2018) či v metodikách zpracovaných pro výše uvedený projekt Mapy kriminality I. V případě dalších výzkumů se jedná o dílčí případové studie omezené časově či typem kriminality, např. krádeže věcí z automobilů v Praze (Barilik, I. N., 2015, Jíchová, J., 2017) či krádeže aut v Liberci (Jíchová, J., Netrdová, P., 2017). Lokalizovaná data jsou rovněž využitelná při hodnocení efektivnosti preventivních opatření, např. kamerových systémů (Blišťanová, M. a kol., 2013). V celkovém pohledu je zatím výzkum geolokalizovaných dat o kriminalitě a jeho využití v experimentální kriminologii v Česku v počáteční fázi.

Předložený příspěvek si klade za cíl konceptuálně navrhnout, metodicky vysvětlit a empiricky zdůvodnit nový analytický přístup pro hodnocení společenské škodlivosti kriminality. V první části textu jsou popsány datové zdroje a základní poznatky o prostorových aspektech kriminality. V druhé části je představen koncept společenské škodlivosti kriminality v místech a navržena metoda jeho empirického měření v praxi. Následuje diskuze výsledků pilotního měření společenské škodlivosti kriminality v místech na příkladu českého Regionálního města. Závěry práce shrnují klíčové poznatky textu a formulují návrhy pro praktické využití navrženého přístupu v Česku.

DATA

Pro empirické představení konceptu společenské škodlivosti kriminality využíváme data za trestnou a přestupkovou činnost evidovaná Policií Čes-

¹ První analýzu tohoto typu zpracovali v Česku kolegové z IKSP v publikaci Kriminologická analýza lokality (Večerka, K, Holas, J., Štěchová, M., 1995). Vzhledem k období vzniku byla analýza provedena ručním kódováním jednotlivých kriminálních činů ze spisů do papírové mapy.

ké republiky. Data pokrývají z prostorového úhlu pohledu území jednoho středně velkého českého města (dále jen Regionální město) a zachycují z časového úhlu pohledu období tří let. Obsahují 13 nejčtenějších trestných činů (loupež, úmyslné ublížení na zdraví, nebezpečné vyhrožování, nebezpečné pronásledování, vloupání do bytu, vloupání do sklepa, krádeže motorových vozidel dvoustopých, krádeže věcí z automobilů, krádeže v bytech a rodinných domech, poškozování cizí věci, výtržnictví, ohrožení pod vlivem návykové látky, opilství, zanedbání povinné výživy) a dále čtyři nejčtenější přestupkové činnosti (přestupek proti veřejnému pořádku §47, §48, přestupek proti občanskému soužití §49, přestupek proti majetku §50, přestupek pod vlivem alkoholu či toxických látek), což představuje valnou většinu nápadu kriminality v daném území. Data jsou opatřena GPS souřadnicemi pro účely detailních prostorových analýz. Domníváme se, že je tento vzorek datově dostatečný a umožňuje nám zobecnit získané výsledky i pro další města v Česku, které jsou v obdobné velikostní kategorii.

KONCENTRACE KRIMINALITY

Rozmístění kriminality v prostoru není náhodné, existují výrazné rozdíly mezi zeměmi, regiony, městy, ale i ulicemi jednoho města, což je objekt našeho výzkumu. Zahraniční výzkumy ukazují, že ve velkých městech je polovina celkové kriminality realizována na dvou až čtyřech procentech uličních segmentů města (Weisburd, D., et al. 2004, Weisburd, D., et al., 2012, Andresen, M. A., et al., 2017, aj.). Výzkumy koncentrace kriminality v Česku ukázaly, že oproti zahraničí je koncentrace kriminality významně nižší, zhruba poloviční (Šimon, M., Jíchová, J. 2018, Šimon, M., Jíchová, J. 2019).

Znalost rozmístění kriminality je důležitá jak pro kriminální vyšetřování samotné, tak pro tvorbu znalostní báze kriminologie. Poznání prostorově-vázaných kriminogenních faktorů umožňuje soustředit omezené zdroje do míst, kde lze docílit nejvyššího dopadu preventivních či punitivních opatření. Výzkumy opakované viktimizace (Farrell, G., Sousa, W., 2001) či výzkumy souvislosti místa činu a bydliště pachatele (Rossmo, D. K., 1999) jasně potvrzují důležitost prostorových faktorů pro koncentraci kriminality. Řada typů kriminality má jasné lokalizační předpoklady. Mobilita pachatelů je též omezená jejich možnostmi a limitovanou znalostí vhodných míst s příležitostmi k páčání kriminality. Většina pachatelů tak koná trestnou a přestupkovou činnost v relativní blízkosti svého bydliště.

Sledování prostorové koncentrace kriminality nám umožní exaktně změřit, jaká je pravděpodobnost viktimizace v jednotlivých čtvrtích či ulicích města. Tradiční nástroje potírání kriminality jako je hlídkovací činnost policie či umístění kamer mají bezesporu svoje věcné limity vyplývající právě z prostorové koncentrace kriminality. S určitou nadsázkou lze říci, že v ulici, kde se stal jeden trestný čin za 10 let, je zcela zbytečné instalovat kamery či tam posílat hlídky. Obdobně lze uvažovat i o preventivních opatřeních týkajících se designu veřejných prostor či informovanosti občanů v místě. Sledování prostorové koncentrace kriminality v místech nám také umožňuje posoudit, která opatření preventivního či punitivního charakteru jsou věcně a organizačně smysluplná s ohledem na míru koncentrace kriminality v daném prostoru. Můžeme tak například zhodnotit, do jaké míry (velmi omezeně!) se shodují místa strachu vnímaná veřejností s reálným rozmístěním kriminality (Doran, B. J., Lees, B. G., 2005).

KONCENTRACE SPOLEČENSKÉ ŠKODLIVOSTI KRIMINALITY

Jednotlivé trestné činy a přestupky se výrazně liší svojí škodlivostí pro společnost. Při využití geolokalizovaných dat o kriminalitě můžeme měřit společenskou škodlivost kriminality až na úrovni jednotlivých segmentů ulic², což umožňuje velmi detailní navazující analýzy dopadů kriminality na místní obyvatelstvo, maloobchod, cenu bydlení atd. V odborné mezinárodní literatuře neexistuje jednotný a obecně uznávaný přístup, jak tuto společenskou škodlivost prakticky měřit (Radcliffe, J. H., 2015, Sherman, L. W., 2013). Standardní studie prostorové koncentrace kriminality se společenské škodlivosti kriminality většinou nevěnují. Pro věcně relevantní hodnocení společenské škodlivosti kriminality je nutné definovat pokud možno objektivní převodník mezi velkou diverzitou kriminálních jevů, respektive trestů, a jednotnou měřicí škálou společenské škodlivosti kriminality.

V našem příspěvku jsme pro tento účel využili trestní zákoník. Postupovali jsme tak, že jsme různé výše a formy trestu převedli na jednu srovnatelnou jednotku: počet dní. Protože se jedná o pilotní a v určitém slova smyslu didaktickou studii, postupovali jsme maximálně jednoduše³. V pří-

² Uliční segment je část ulice mezi dvěma nejbližšími kříženími ulice.

³ V praxi je vhodné provést daný převod pro všechny typy a podtypy trestné a přestupkové činnosti, která v ideálním případě neodkazuje pouze k zákonem vymezené sazbě, ale k reálně udělené výši trestu.

padě trestných činů jsme vzali základní paragrafové rozmezí trestní sazby bez zohlednění dalších specifikací činu podle písmen paragrafu a vypočetli střední hodnotu. Tu jsme následně vyjádřili ve formě počtu dní trestní sazby (Tabulka 1). V případě přestupkové činnosti jsme vzali střední hodnotu paragrafové výše pokuty. Tu jsme vydělili vyšší minimální mzdy (10 tis. Kč/měsíc) a získali tak jako výsledek počet dní placené práce, který je nutný k vydělení udělené výše pokuty (Tabulka 1). Pro jednoduchost považujeme počty dnů odvozené ze sazby trestných činů a počty dnů odvozené z přestupků za ekvivalentní. Výsledná hodnota společenské škodlivosti kriminality je tak součet denních metrik trestné a přestupkové činnosti, kterou můžeme vyjádřit podobně jako prostorovou koncentrací kriminality v územním detailu až na úrovni jednotlivých uličních segmentů.

Tabulka 1: Převodník společenské škodlivosti kriminality.

Název činu	Trestní sazba (roky) / pokuta (tis. Kč)	Váha činu (dny)
Loupeže	2–10	2190
Úmyslné ublížení na zdraví	0,5–3	639
Nebezpečné vyhrožování	0–3	548
Nebezpečné pronásledování	0–1	183
Krádeže vloupáním do bytů	1–5	1095
Krádeže vloupáním - sklep	0–2	365
Krádeže mot. voz. dvoustupých	1–5	1095
Krádeže věcí z automobilů	0–2	365
Krádeže v bytech (+ porušování domovní svobody)	0–2 + 0–2	730
Poškozování cizí věci	0–1	183
Výtržnictví	0–2	365
Ohrožení pod vl. náv. l., opilství	0–1	183
Zanedbání povinné výživy	0–1	183
Přestupky proti veřejnému pořádku	50	76
Přestupky proti občanskému soužití	20	30
Přestupky proti majetku	15	23
Přestupky: alkohol, toxi řidič	50	76

Zdroj: vlastní výpočty

Tabulka 2 zobrazuje územní koncentraci kriminality (hotspoty) a územní koncentraci společenské škodlivosti kriminality (harmspoty) pro české Regionální město. Kriminalita je jak z hlediska četnosti, tak z hlediska škodlivosti výrazně koncentrovaná. Jedno procento uličních segmentů města s nejvyšší mírou kriminality, respektive škodlivosti kriminality koncentruje 13,6 procent kriminálních činů, respektive 11,2 procent společenské škodlivosti kriminality. Obdobně, pět procent uličních segmentů obsahuje 37,8 procenta kriminálních činů a 34,4 procenta společenské škodlivosti kriminality. Tento výsledek zcela jasně potvrzuje důležitost prostorových analýz kriminality. Oproti zahraničním výzkumům je ale koncentrace kriminality a její škodlivosti relativně nižší. Zcela jasně to ukazuje, že do českého kontextu nelze mechanicky přebírat nástroje a metody vycházející z prostředí s výrazně jinou (vyšší) úrovní kriminality. Nižší koncentrace kriminality a škodlivosti kriminality znamená například jasný limit pro nasazení softwaru pro predikci kriminality.

Tabulka 2: *Koncentrace kriminality a společenské škodlivosti kriminality.*

Kriminalita		Společenská škodlivost kriminality	
Koncentrace kriminality (%)	Podíl uličních segmentů (%)	Koncentrace škodlivosti kriminality (%)	Podíl uličních segmentů (%)
5	0,2	5	0,3
10	0,6	10	0,8
25	2,4	25	3,1
50	8,4	50	9,2

Zdroj: vlastní výpočty z dat PČR

VÝSLEDKY

Pro využití hodnocení společenské škodlivosti kriminality v praxi je důležité nejen to, jak je koncentrovaná v prostoru, ale do jaké míry se překrývají kriminální hotspoty (počty činů) s kriminálními harmspoty (společenská škodlivost). K tomu musíme pracovně definovat hotspoty / harmspoty a provést srovnání jejich prostorového překryvu. Abychom mohli toto srovnání provést, převedli jsme nejprve data za jednotlivé uliční segmenty na z-skóry. Tato statistická úprava nám umožní identifikovat uliční segmenty, které mají výrazně podprůměrné či nadprůměrné hodnoty. Hotspot či harmspot ná-

sledně definujeme jako takový uliční segment, který se liší od průměrných hodnot o více jak dvě směrodatné odchylky.

Výsledný výpočet ukazuje, že 3,7 procent uličních segmentů města jsou hotspoty, zatímco 5,3 procent ulic města jsou harmspoty, tj. místa koncentrace společenské škodlivosti kriminality. V obou případech se jedná o rozdílné uliční segmenty. Prostorovým srovnáním obou sledovaných ukazatelů vychází, že 2,9 procenta uličních segmentů města jsou zároveň hotspoty a harmspoty. V rámci vymezených hotspotů kriminality je tak 21,6 procent uličních segmentů, které jsou sice hotspoty, ale kriminální aktivita v nich nedosahuje takové výše společenské škodlivosti. Analogicky platí, že 78,4 procent z uličních segmentů zvýšené koncentrace kriminality (hotspoty) jsou zároveň i místa zvýšené společenské škodlivosti kriminality.

Tento výsledek je do určité míry překvapivý, v zahraničních studiích je míra překryvu hotspotů a harmspotů výrazně menší (jen 20 procent), než je tomu v českém Regionálním městě. Prvním důvodem tohoto rozdílu je fakt, že naše analýza využívá vybrané typy kriminality a nezahrnuje nejzávažnější trestné činy (vraždy apod.) V případě zahrnutí všech trestných činů, tedy i nejzávažnějších, existuje předpoklad, že by se překryv mezi hotspoty a harmspoty snížil⁴. Druhým důvodem velkého překryvu míst koncentrace kriminality a míst vysoké společenské škodlivosti kriminality je to, že v Česku je celkově nízká míra obecné kriminality a závažných trestných činů je relativně málo, např. oproti Spojeným státům americkým či některým Latinsko-americkým zemím.

DISKUZE A ZÁVĚR

Pilotní představení konceptu a metodiky hodnocení společenské škodlivosti kriminality má jak teoretické a metodické implikace, tak důsledky pro praxi. Zaprvé, v teoretické rovině je nutné vyjít ze základního faktu, že Česko je podle „světového indexu míru“⁵ sedmou nejbezpečnější zemí na světě. Poznátky o kriminalitě ze zemí, které mají nižší hodnoty světového indexu míru a vyšší hodnoty obecné míry kriminality tak pravděpodobně nejsou jednoduše přenositelné do českých podmínek. Výsledky analýzy koncentrace kri-

⁴ Tvorba Indexu společenské škodlivosti kriminality pro kompletní škálu trestné a přestupkové činnosti je předmětem dalšího výzkumu autorů.

⁵ Global Peace Index 2018, Institute for Economics and Peace. Dostupný online na <<http://visionofhumanity.org/app/uploads/2018/06/Global-Peace-Index-2018-2.pdf>>

minality v místech (Šimon, M., Jíchová, J., 2019) a porovnání překryvu míst koncentrace kriminality a míst koncentrace škodlivosti kriminality v tomto příspěvku tento předpoklad podporují. Nízká míra koncentrace kriminality tak může být považována za průvodní jev nízké obecné míry kriminality. Zadruhé, z metodického úhlu pohledu je nutné vzít v potaz, že naše studie je pilotního rázu a využívá 17 nejčtenějších trestných činů a přestupků. Přiřazení vah závažnosti je realizováno z didaktických důvodů maximálně jednoduše a mechanicky, nicméně i tak poskytuje solidní empirické výsledky. Při aplikaci této metodiky považujeme za vhodné (a) zahrnout všechny trestné činy a přestupky a (b) využít reálná data o udělené výši trestů či pokut z evidence. Uvítáme, pokud náš příspěvek povede k diskuzi tématu s dalšími odborníky a následně i rozsáhlejšímu empirickému otestování vhodnosti metodického postupu v dalších městech či regionech Česka. Zatřetí, koncept společenské škodlivosti kriminality má zcela praktické důsledky a možnosti využití. Vytvoření jednotného a objektivního nástroje k měření škodlivosti kriminality (Index společenské škodlivosti kriminality) umožní nejen srovnání jednotlivých lokalit v rámci města, ale i napříč městy v Česku. Zároveň odhalí diferenciaci ve vazbě na specifické charakteristiky konkrétních lokalit či měst, které půjde dále aplikovat v rámci různých typů preventivní činnosti. Podle našeho názoru může být právě index společenské škodlivosti kriminality vhodným indikátorem pro měření efektivity nově aplikovaných nástrojů, technologií a postupů v policejní praxi.

Výzkum v Česku, byť využívá geolokalizovaná data o kriminalitě, tak výrazně zaostává za zahraničím v oblasti experimentálního kriminologického výzkumu (design a rozsah výzkumu, rigoróznost využitých metod) a v oblasti veřejných politik založených na datech (využívají se expertní názory, ale často bez prokázání statistické validity a reliability dosažených výsledků). Které konkrétní praxe preventivní či punitivní činnosti vedou ke snížení nápadu kriminality v jednotlivých místech, jde rigorózně empiricky měřit. Pro otestování vhodnosti nově aplikovaného policejního postupu, nástroje prevence či technologie se vymezené hotspoty či harmspoty kriminality jednoduše rozdělí do dvou (či více) skupin. Následně se medicínským slovníkem řečeno jedna skupina „léčí“ a druhá skupina představuje kontrolní vzorek. V zahraniční literatuře lze nalézt řadu poučných příkladů, kdy změny v policejní praxi (bez empirického ověření jejich vhodnosti) vedly ke zcela opačným výsledkům, než bylo očekáváno jejich zadavateli. Například zvýšení hlídkové činnosti policie na zastávkách autobusů – hotspotů kriminality v Londýně vedlo k tomu, že kriminalita v těchto hotspotech vzrostla (Ariel, B., Partridge, H., 2017).

Zvýšení intenzity hlídkové činnosti přitom stálo nemalé finanční prostředky. Přítomnost hlídek totiž probíhala podle určitého časového harmonogramu, který byl bohužel pro pachatele předvídatelný. Uvedený příklad jasně ilustruje, že prevenci kriminality nejde dělat dobře, aniž bychom exaktně měřili efekty jednotlivých nástrojů a praktik, které v praxi využíváme.

POUŽITÁ LITERATURA:

- ANDRESEN, M. A., CURMAN, A. S., LINNING, S. J., 2017: The Trajectories of Crime at Places: Understanding the Patterns of Disaggregated Crime Types. In: *Journal of Quantitative Criminology*, 33, č. 3, s. 427–449.
- ARIEL, B. and PARTRIDGE, H., 2017: Predictable policing: Measuring the crime control benefits of hotspots policing at bus stops. *Journal of Quantitative Criminology*, 33, č. 4, s. 809-833.
- BARILIK, I. N., 2015: Environmentální kriminologie. Prostředí a jeho role při páchání kriminality. Leges, Praha.
- BLIŠŤANOVÁ, M., BLIŠŤAN, P., KRIŽOVSKÝ, S., 2013: Priestorová analýza kriminality v meste Košice. Vysoká škola bezpečnostného manažérstva v Košiciach, Košice.
- DORAN, B. J., LEES, B. G., 2005: Investigating the Spatiotemporal Links between Disorder, Crime, and the Fear of Crime. In: *The Professional Geographer*, 57, č. 1, s. 1–12.
- FARRELL, G., SOUSA, W., 2001: Repeat victimization and hot spots: the overlap and its implications for crime control and problem-orientated policing. In: *Crime Prevention Studies*, 12, s. 221–240.
- IVAN, I., HORÁK, J., 2012: Analýza kriminality v Ostravě. In: Růžička, J. (ed.). *Symposium GIS Ostrava 2012 – Současné výzvy geoinformatiky*. Ostrava: VŠB – Technická univerzita Ostrava.
- IVAN, I., HORÁK, J., 2018: Registered crime hot spots in Ostrava – location, development and influencing factors. In: *Geografický časopis*, 70, č. 1, s. 3–21.
- IVAN, I., J. HORÁK, M. NAVRÁTILOVÁ, T. INSPEKTOR, 2013: Prostorová analýza kriminality v Ostravě 2009–2011. In: Inspektor, T., Horák, J., Růžička, J. (eds.). *Symposium GIS Ostrava 2013: Geoinformatika pro společnost*. Ostrava: VŠB – Technická univerzita Ostrava.
- JÍCHOVÁ, J., 2017: Kriminalita v Praze: měřítková diferenciacie a možnosti měření. In: Ouředníček, M., Jíchová, J. (eds.): *Sociální prostředí Prahy: Město na prahu 21. století*. Academia, Praha, s. 63–91.

- JÍCHOVÁ, J., NETRDOVÁ, P., 2017: Mapování kriminality jako téma i praktická činnost ve výuce. In: Geografické rozhledy, 27, 2, s. 20–23.
- RATCLIFFE, J. H., 2015: Towards an index for harm-focused policing. Policing: A Journal of Policy and Practice, 9, č. 2, s. 164–182.
- ROSSMO, D. K., 1999. Geographic profiling. CRC Press, Boca Raton.
- SHERMAN, L. W., 2013: Targeting, testing and tracking police services: the rise of evidence-based policing, 1975–2025. Crime and Justice, 42, č. 1, s. 377–451.
- ŠIMON, M., JÍCHOVÁ, J., 2018: Zveřejnění dat o kriminalitě na úrovni ulic – návrh řešení pro města v Česku. In: Ščerba, F. (ed). Kriminologické dny 2018. Sborník z VI. ročníku mezinárodní konference Kriminologické dny pořádaný ve dnech 18.–19. 1. 2018 Českou kriminologickou společností ve spolupráci s Právnickou fakultou Univerzity Palackého v Olomouci. Olomouc: Iuridicum Olomoucense, o.p.s.
- ŠIMON, M., JÍCHOVÁ, J., 2019: Stabilita kriminality v místech: obecný model kriminality českého města. (v recenzním řízení)
- VEČERKA, K, HOLAS, J., ŠTĚCHOVÁ, M. Kriminologická analýza lokality. Praha: IKSP, 1995.
- WEINBORN, C., ARIEL, B., SHERMAN, L.W., O'DWYER, E., 2017: Hot-spots vs. harmspots: Shifting the focus from counts to harm in the criminology of place. Applied geography, 86, s. 226–244.
- WEISBURD, D., BUSHWAY, S., LUM, C., SUE-MING, Y., 2004: Trajectories of Crime at Places: A Longitudinal Study of Street Segments in the City of Seattle. In: Criminology, 42, č. 2, s. 283–321.
- WEISBURD, D., GROFF, E. R., YANG, S.-M., 2012: The Criminology of Place: Street Segments and Our Understanding of the Crime Problem. Oxford University Press, New York.

Kontaktné údaje:

Martin ŠIMON, RNDr., Ph.D.
Sociologický ústav AV ČR, v.v.i.
Jilská 1, Praha 1, 110 00
martin.simon@soc.cas.cz

Jana JÍCHOVÁ, RNDr., Ph.D.
Přírodovědecká fakulta, Univerzita Karlova
Albertov 6, Praha 2, 128 43
jana.jichova@natur.cuni.cz

*Publikácia bola podporená v rámci riešenia grantu VEGA č. 1/0325/15
„ŽIVOTNÉ ŠANCE SOCIÁLNYCH AKTÉROV V KONTEXTE SPOLOČENSKÉHO
VÝVOJA NA SLOVENSKU“.*

Zborník z medzinárodnej vedeckej konferencie *Paralely a divergencie*
(*slovensko-české kriminologické dni*), konanej 3. – 5. októbra 2018
v Modre-Harmónii.

Vydavateľ: Univerzita Komenského v Bratislave

Editorka: doc. PhDr. Gabriela Lubelcová, CSc.
*Filozofická fakulta Univerzity Komenského v Bratislave,
Katedra sociológie*

Recenzovali: prof. PhDr. Ján Sopóci, PhD.
Dr.h.c. prof. JUDr. Jaroslav Ivor, DrSc.

Rozsah: 440 strán

Rok vydania: 2018

Neprešlo jazykovou úpravou.

© Univerzita Komenského v Bratislave

ISBN 978-80-223-4634-4